

TILL MEDLEMMARNA I PAULI SLÄKTFÖRENING

NAGERSCHIGG – idag en mönsteranläggning

Många av oss har väl någon gång undrat hur det idag ter sig nere i Kärnten där våra förfäder levde och verkade innan man tvingades att lämna landet och söka sig en fristad på annat håll. Joakim Pauli (Knut 4) har varit där nere och berättar här om sin visit i Malborghetto och Stiegerhof i augusti 2001.

Jag har i många år läst om vår släkt i boken som James Pauli skrev (*Adliga ätten Pauli*, en släkts öden under 400 år). Min farfarsfar, Knut, reste runt och samlade material till boken och nu 90 år senare följde jag honom en bit i hans fotspår. Jag besökte Malborghetto och Stiegerhof (tidigare Nagerschigg) där vår släkt har sitt ursprung och upptäckte spår som leder oss längre söderut.

I anslutning till en tjänsteresa i Bayern hyrde jag en bil i München och körde söderut genom Österrike, mot den italienska gränsen. Byn Malborghetto är lätt att finna. Man kör av motorvägen före den första vägtullen i Italien (räknat från Villach) och styr mot Tarvisio. Därifrån är det ca 1 mil till Malborghetto.

Jag parkerade bilen vid kyrkan och skådade ett av släkten Paulis gamla hus, Veneziano Palazzo di Malborghetto. Jag började med att besöka kyrkan. Tyvärr verkade det mesta vara raserat och återuppbyggt, men jag hittade en sten som var till minne av släkten von Canal (som är avlägsna släktingar till Pauli). Efter kyrkan gick jag över vägen till palatset. Priset var 5000 lire för att komma in, eftersom palatset numera är etnografiskt museum. Museet tar redan i receptionen upp husets historia och refererar till von Canal och Pauli.

Nedervåningen upptogs av geologi, gruvdrift och om kläder från trakten. Andra våningen upptogs av en konstutställning och dessutom fanns det kopior av urkunder som olika Paul undertecknat (donerat från Emerich Zenegg von Scharfenstein). På en skylt kunde man läsa att Paul egentligen kom från Gemona längre söderut. Det var ett nytt spår för mig, det får jag försöka följa upp på en senare resa.

I den största salen finns två små väggmålningar av vapnen tillhörande von Canal och Pauli. Man kan säga att de ihop med urkunderna tyvärr var de enda riktiga minnena från släkten som visades upp.

Taket i den stora salen är väldigt vackert med romber och rosetter. Översta våningen upptogs av flora, fauna och miljö.

Byggnaden är verkligen magnifik och stor, uppskattningsvis 300 m² per våning (enbart i den gamla delen) och har 3 våningar plus en vindsvåning. Fasaden visar spår av målningar, men det mesta har vittrat bort. Man kunde ana mönstret som visas i James bok.

Jag fick tag på ett häfte som handlar om Palazzo Veneziano, dock är det på italienska. Jag hoppas att någon som är begåvad med kunskap i detta språk kan hjälpa till med en liten översättning.

Jag promenerade runt i den lilla byn (50 hus?) och hittade en restaurang, Aquila Nera. Huset heter "Casa Paul" och fortfarande efter 450 år finns Pauls bomärke ovanför dörren. Det har även huset mittemot.

Efter att ha besökt byn i ett par timmar började hungern göra sig påmind. Jag önskade äta i Pauls hus, men upptäckte att samtliga restauranger i byn började servera mat först kl 20:00 och det var fortfarande ett par timmar till dess. Det var bara att påbörja färden tillbaka till Villach.

När jag kom till Tarvisio upptäckte jag en öppen restaurang. De serverade tyvärr ej mat så tidigt på kvällen, utan enbart pizza. Medan jag väntade på pizzan upptäckte jag att jag missat att besöka en kyrka, S:t Catherine, som ligger kanske en mil längre in i Italien. Där skall tydligen finnas gravstenar och andra lämningar från släkten Paul. Nåväl, detta får bli något för nästa resa. Efter pizzan fortsatte jag tillbaka till Villach där jag övernattade.

Dagen därpå blev jag hämtad på mitt hotell och fördes med bil till godset Stiegerhof, som nuförtiden är lantbruksskola. Jag hade kontaktat

forts sid 2

Ordförandeord

Kära fränder!

Det var nu ganska länge sedan som ni hörde något av föreningen och som jag läste på en butiksentré i Sigtuna en gång "Stängt på grund av anledning", men nu är det dags för ett brev igen.

Senast vi kom samman var vid vårt släktmöte i maj 2001 – tiden går snabbt. Mötet som blev lyckat inte minst tack vare det underbara värvärdet, var sprängfyllt av Pauliana - vi besökte Riddarhuset i ottan, åt en lunch i Villa Pauli och överlämnade där inramat vapen och kopia av sköldebrevet. I gengäld blev slakten fullvärdig medlem, vilket medför att vi har rätt att utnyttja anläggningen på samma sätt som de ordinarie företagsmedlemmarna. Vi kan alltid besöka Villa Pauli när det är öppet och i samband med det äta lunch eller middag där. Mötet hade samlat 53 fränder. Ute på den soliga terrassen hölls släktemötesförhandlingar, där man tyckte att tre år mellan mötena var för lång tid. Styrelsen förbereder därför en träff redan i vår. Det finns anledning att återkomma till det på annan plats i brevet.

Eftermiddagen fortsatte per buss upp på söders höjder där Mikael Pauli (Georg 4) presenterade de kopparsprängda dörrarna framför transformatorstationen på Östgötagatan. I grupper avåts en middag innan vi samlades på Dramaten där Agneta (Georg 3) visade Paulikafét. Mötet avslutades med Ingmar Bergmans uppsättning av Schillers "Maria Stuart" med Hanna Pauli (Georg 4) som sufflös.

Mer Pauliana får ni i detta brev. Joakim (Knut 4) har varit i Kärnten och besökt Nagerschigg eller Stiegerhof som det heter idag. Han har även besökt Museum of Art i Philadelphia som har samlat möbler och inredning från Stiegerhof. Föreningen har som gåva av Joakim fått en förnämlig dokumentation med en mängd fotografier. Han berättar själv om sin resa till Österrike.

(forts fr sid 1)

skolan före resan och de antog att det kunde vara svårt att hitta till skolan och därför ordnade de en transport för mig. Skolan går att hitta på egen hand om man svänger av Autobahn mot Faakersee och försöker köra söderut (utan att hamna i Slovenien). Byn heter Gödersdorf.

Jag togs emot av fröken Stupnik som är sekreterare på skolan. Hon visade mig runt i den gamla byggnaden vars exteriör är pietetsfullt renoverad, men inomhus har tidens tand och olika ägare satt sina spår. Det finns i stort sett inga minnesmärken kvar förutom på fasaden.

Även den här byggnaden är ett mindre palats. Jag fick höra att fram till 1920-talet så fanns här snidade trämöbler som Wolfgang Paul beställde på 1500-talet, men den dåvarande ägaren sålde allt till ett museum i Philadelphia. Man hade till och med köpt stenansiktena som var uppsatta på fasaden på var sin sida om porten. Numera sitter här groteska figurer istället för Wolfgang Paul d.ä. med maka Margaretha. En sökning på Internet när jag kom hem visade att möblerna och stenansiktena numera finns på Philadelphia Museum of Art.

Jag har erhållit fotostatkopior från museet på inventarierna och dessutom beställt kopior av fotografierna.

Efter en rundvandring inomhus och utomhus, blev jag visad runt på själva skolan. Skolan lär ut hur man skall så, sköta djur, slakta, framställa mejerivaror och även hur man snickrar, bygger, svetsar och sköter maskiner. Det är meningen att eleverna efter skolgången skall klara sig så bra som möjligt

Den vädjan till Riddarhuset om ett startkapital för föreningen hörsammades vilket framgår av den ekonomiska redovisningen. Vi kan med tillförsikt fortsätta verksamheten med våra extremt låga medlemsavgifter (100 kr för tre år) utan extra uttaxeringar. En stor utgiftspost är portokostnaderna och det vore tacknämligt om alla som har E-post och som ännu ej meddelat föreningen den gör det. Det gäller naturligtvis alla ändringar som kan ha gjorts. Även om PAULI BREV även i fortsättningen kommer att sändas med den s.k. snigeln finns det många andra meddelanden som kan göras billigare per E-post, t. ex. anmälan om E-postadressen.

De frågor som donationsfondens hantering har alstrat och som varit uppe till behandling på våra släktemöten är svårhanterliga och det av flera skäl. Dels har Riddarhuset på grund av skattemyndigheternas intresse blivit betydligt restriktivare vad gäller tolkningen av donationsbrevens formuleringar om vem som är behövande, dels fordras ett omfattande fullmaktsförfarande för att vi i styrelsen skulle kunna få insikt i hur varje enskild ansökan behandlas. Styrelsen har bedömt att ärendet tills vidare får vila.

Arbete med stamtavlorna och matrikel fortgår och vi är angelägna om att få uppgifter om förändringar för att stamtavlorna skall bli så fullödiga som möjligt. Det kan gälla familjeförhållanden, verksamheten o.dyl. men även för vårt medlemsregister vill vi ha rätta adresser och som sagts även E-post.

Vi försöker att fylla våra brev med sådant som vi tror kan intressera. Har ni egna idéer är vi lyhörda. Hör gärna av er.

Väl mött på släkträffen i maj!

Er ordförande
Stellan

Inredningar i Philadelphia Museum of Art

Malborghetto

själva. I slöjden får eleverna lära sig att tillverka redskap som de behöver inom lantruket, de får till och med lära sig att anlägga mindre byggnader. Det är en stolt skola med ett gott rykte. På ladugårdsväggen finns en tavla med priser man vunnit genom åren.

Jag fick fika i köket och åt där av skolans egna skinka och egna rökta ost. Skolan får ju maten från den egna verksamheten. I samband med fikan fick jag smaka på färsk mjölk från gården. Allt var jättegott och det var trevligt att sitta inne i ett svalt kök och fika, det var nästan 30 grader varmt utomhus.

Jag tackade fröken Stupnik och herr Leitner (rektorn) för att de tagit emot mig och jag erhöll för släktföreningens räkning en årsbok (50 Jahre Stiegerhof) och även ett flygfoto över skolan. Jag har lovat att kopiera vår släktbok och skicka kopian till skolan. Rektorn har en bekant som vuxit upp i Sverige och som säkert kan översätta boken till tyska. I boken om Stiegerhof dyker ännu ett spår upp om släktens ursprung. Här nämns att

slakten Paul kommer från Veneto i Italien, dvs trakten runt Venedig.

Det var en resa med många intryck. Jag tyckte att det var intressant att med egna ögon se trakterna och husen som Knut fotograferade i början av förra seklet. De tre största av Pauls byggnader (Palazzo Venezia, Stiegerhof och Casa Paul) var väldigt vackra och påkostade. Det var intressant att se likheter mellan dessa hus. Alla tre hade fönster med valvbågar på något ställe på framsidan. De två största husen är som små palats och har liknande portar.

Som sammanfattning kan jag säga att resan var mycket givande och jag ser med spänning på framtida rön om slakten Paulis ursprung.

Spåren som jag fick upp under resan leder oss in i ungrenässansens Italien och med lite tur och arbete kan vi kanske finna ytterligare ledtrådar om släktens urhistoria. Men det får bli en helt annan resa!

Joakim Pauli (Knut 4)

Släkträff 2003

Lördagen den 24 maj håller vi en släkträff på Bullandö. Margareta och Lars Broms har haft den stora vänligheten att ge oss möjlighet att mötas där. Tyvärr har inte den reguljära båttrafiken kommit igång då så transport till Bullandö kommer att ske med bil och ev. buss beroende på hur många som kommer.

Vi kallar detta släkträff (inte släktmöte) och lägger tonvikten vid möjlighet till umgänge och samtal. Programmet har få punkter och nästan inga formalia. En justering av styrelsen kommer att ske och självklart får ni aktuell information om styrelsens verksamhet.

Följande program gäller.

- Kl 09.45 Samling Katarinavägen i Stockholm mitt emot OK:s berggarage strax bortom T-banestationen (Slussen)
Om frågor uppstår denna morgon finns vi på mobilten
Stellan mobilnr 0707 224 003
Jörgen mobilnr 0705 459 418
- Kl 10.00 Gemensam avfärd mot Bullandö. Beräknad restid 1 tim
- Kl 11.00 Samling Bullandö Gård hos Margareta och Lars Broms som bjuder på Pauli-kaffe och ger oss historien om Bullandö Gård.
- Kl 12.40 Vidare avfärd till Bullandö Marina
- Kl 13.00 Lunch Bullandö krog
- Kl 15.30 Fri tid för promenader, umgänge etc

Hemfärd sker som vid utfärden eller individuellt. Buss 440 går från Bullandö till Slussen. Prel. avgångstider är 16.46, 18.52 och 20.54.

Kostnaden är beräknad till 250 kr per person och halv kostnad 125 kr för barn mellan 6 och 12 år. Till lunch serveras fisk. Den som inte äter fisk, är vegetarian eller är allergisk ombedes ange detta vid anmälan.

Anmälan görs *senast* onsdagen den 7 maj genom:

- mail till pauli.sf@telia.com eller tel 08-758 21 31
- Ange 1. Vilka vuxna resp barn (med ålder) anmälan avser
- 2. Ej fisk, vegetarian, allergiker
- 3. Hur många extra platser finns i bilen för utfärden
- 4. Om plats i bil önskas
- genom inbetalning till föreningens postgirokonto **434 49 03-2**.

För den som önskar information om Bullandö Marina hittar denna på www.bullandomarina.se. Vid avfärden får ni även en vägkarta.

Väl mött den 24 maj.

Styrelsens sammansättning

Styrelsen skall enligt stadgarna bestå av "ordförande och två till fyra ledamöter" eller totalt tre till fem personer. Idag är vi sammanlagt fyra. Vid släktmötet kunde vi inräkna ytterligare två. Agneta (Georg 3) som gjort en jätteinsats har på egen begäran lämnat styrelsen och Ellen (Sven 4) som f.n. bor och verkar i Italien torde inte komma tillbaka inom denna mandatperiod. Vi vill därför komplettera styrelsen så att sammansättningen kommer att vara:

Ordförande:	Stellan Pauli (Georg 3)
v. Ordförande och Skattmästare:	Jörgen Pauli (Georg 4)
Sekreterare och Arkivarie:	Tom Pauli (Albert 4)
Ceremonimästare:	Martin Hübinette (Clas 5)
Ledamot: (tidigare Andre revisor)	Joakim Pauli (Knut 4)
Adjungerad:	Metta Pauli Hübinette (Clas 4)

E-postadress

Släktföreningen har lagt in ansökan om att få domännamnet pauli.se och kommer att stå för kostnaderna. Den som är intresserad att få egen adress, som då får formen tilltalsnamn@pauli.se, kan få detta för en mindre avgift (50:- per adress för medlemmar som betalt gällande medlemsavgift. För övriga är avgiften 200:-). Sätt in avgiften på vårt postgiro och ange det/de namn som avses. Under de två första åren inga ytterligare avgifter. Hur det blir sedan får vi se då.

Pauliström

Gärna refererar vi till James Paulis bok "Adliga Ätten Pauli" när det gäller tidigare släktingars öden och äventyr. Men många av oss äger inte tillgång till boken. Det kan kanske därför vara på sin plats att göra små utdrag ur den. Visste ni t.ex. att namnet på orten Pauliström beläget 1½ mil väster om Hultsfred i Småland har en Pauli som grundare? Kanske det men vem? Här kommer svaret.

Wilhelm Mauritz Pauli (1691-1758), major och överjägmästare, var en framstående och nitisk ämbetsman och skicklig organisator. Han har även gjort sig ett berömt namn såsom brukspatron och anläggare av järnverk.

Såsom militär deltog han redan från mycket unga år i krigshändelserna i Riga, mot danskarna och ryssarna och senare i Norge.

Överjägmästaren Pauli var - förutom den framskjutna ställning som han intog inom skogsväsendet på den tiden - en av pionjärerna för uppletande och tillgodogörande av järnmalmstillgångarna i Smålandska länen, bl.a. av myrmalmen och han offrade därpå mycken tid och även pengar. Sålunda anlade han, i kompanjonskap med majoren Gustaf Johan Silfverhielm och assessorn friherre Gustaf Oxenstierna af Eka och Lindö, vilka båda var svågrar till Pauli *Sjundequills* (Siundequills) *järnbruk*, numera kallat Storebro, enligt privilegium av år 1728 9/12, med rätt till kolfångst i åtta angränsande socknar. "Till Kohl och annan betiening" anslogs åt *Pauliström* vissa skogar och socknar genom K.Br. d. 20/9 1743.

Pauli var även skaparen av *Pauliströms bruk*, beläget i Karltorps socken av Jönköpings län. Han erhöll nämligen år 1726 11/7 privilegium att på Boanäs och Svenstorps ägor inom nämnda socken få anlägga ett järnbruk, som han gav namnet *Pauliström*, med masugn, en stångjärns-, en spik- och manufakturhammare, mm. Rättigheten till kolfångst uppläts åt honom i fyra socknar, och sjömalms- liksom myrmalmsstakten beviljades i närliggande sjöar, vattendrag och myrar.

Av såväl Sjundequill (Storebro) som Pauliström njöto Paulis arvingar ännu 1818 vissa inkomster, "såsom frihetsår och besittning för upptäckande av Guldmalmsstrecken i Småland," nämnda år antecknade såsom en balans på Tjusts bergslag med 725 Rdr 39:5.

Till Kammar- och Bergskollegierna avgick 1743 20/9 K.Br. om "wedergjällning för de vid Ädelfors först påfundne guldmalmsstrecken".

Pauliström köptes sedermera av generalmajoren, friherre C.F. Pechlin på Älhult.

Majoren Pauli ägde Fluxerums säteri i Karltorps socken och synes ha bott därstädes under senare delen av sin levnad, då han ägnade sig åt bruksanläggning och brukshantering.

Ur verksamhetsberättelsen för 2002

Medlemsantal

Antalet medlemmar uppgick vid utgången av år 2002 till 76, varav 63 betalande (23 singlar och 40 par, födda 1976 eller tidigare) och 13 icke-betalande ungdomar (födda 1977 eller senare).

Verksamhet

Som redan framgår av Stellans krönika har översynen av stamtavlorna fortsatt och förberedelserna för släkträffen i vår kom igång på allvar under hösten. Vi har varit litet tunnsladda vad gäller arbetande styrelsemedlemmar vilket vi vill korrigera nu.

Ekonomi

Föreningen har under året genom Riddarhuset från OG Pauli donationsfond Linköpings Skogstjänst erhållit 15 000 kr som bidrag för en förteckning över Otto Göran Paulis egendomar som upprättats av Tom Pauli. Motsvarande belopp erhöles också 2001. Vår kassabehållning vid årets slut var 38 915:71 kr. I övrigt kan år 2002 betraktas som ett mellanår ur ett ekonomiskt perspektiv; inga övriga intäkter eller kostnader har förekommit.

PAULI SLÄKTFÖRENING

Adress :	Klövjevägen 19, 187 31 Täby	
E-post:	pauli.sf@telia.com	
Tel/fax:		08-758 21 31
Postgiro:	c/o Jörgen Pauli	434 49 03-2
Hedersordförande:	Fredrik Pauli	
Ordförande:	Stellan Pauli	08-758 21 31
v. Ordförande	Vakant	
Ceremonimästare:	Martin Hübinette	018-51 06 75
Sekreterare och		
Arkivarie:	Tom Pauli	018-50 39 56
Skattmästare:	Jörgen Pauli	08-716 74 28
Ledamot adj:	Joakim Pauli	031-92 34 28
Revisor:	Calle Bolinder	08-660 12 40

Litteratur

Gillberga Lista Hembygdsgförening har 2002 i sin sjunde utgåva av *Bygdeberättelser* tagit med några artiklar som rör våra anfäder. Dels har Daniel Stintzing (Georg 5) i ett kåseri "Krigarsläkten Pauli övergav militära äventyr för skönhetskrämer och konsten" berört några av våra föregångares livsöden, dels har en Gunnar Widegren i en artikel ur Sörmlands-Posten 1926 fört oss på strövtåg i Rekarnebygden till Vingsleör - den tredje av de stora gårdarna i Lista socken - som förlänades Zacharias Pauli för hans insatser för landet, och berättat om dess ägare.

Boken som kostar 200:- i handeln, kan genom ett erbjudande av Hembygdsgföreningen erhållas av släktföreningens medlemmar för halva priset om tillräckligt antal är intresserade. Meddela vår sekreterare Tom om ni vill köpa boken, så skall släktföreningen ombesörja inköpet. Skicka inga pengar ännu. Portokostnaden tillkommer.

PORTRÄTTGALLERIET

Anna Pauli (Albert 1)

Att ge en "objektiv" karakteristik av min farmor är naturligtvis omöjligt för mig, bland annat eftersom hon tillsammans med sin dotter och min faster Marika Pauli är en av de människor, som betytt allra mest för mig och stått mig närmast under hela min uppväxttid. Därför kommer här lite mer personliga noter som kompletterar det som Stellan skrev i nr 2 av Pauli Brev om Villa Pauli, vars härskarinna Farmor var från 1906 till 1942.

Farmor föddes som Anna Smitt den 1 mars 1873. När hennes son Gösta (min pappa) våren 1935 förlovade sig med Anna Lewenhaupt, så visade det sig att det inte bara var förnamnet utan också födelsedagsdatum som Farmor hade gemensamt med sin blivande svärdotter; min mamma är alltså född den 1 mars 1909.

Farmor bästa väninna under hela hennes skoltid var en klasskamrat vid namn - just det - Anna Pauli. Det var Ferdinands och Claras yngsta barn och den enda av Ferdinands sammanlagt fyra döttrar som uppnådde vuxen ålder. Hon gifte sig 1894 med sedermera överläkaren och professorn Magnus Möller. Här har vi alltså tre Anna Pauli: Anna Smitt, Anna Lewenhaupt och Anna Möller, om vi nämner de två förstnämnda vid deras flicknamn och den tredje vid sitt namn som gift.

Farmor var mycket ofta hemma i sin bästa väninna Annas föräldrahem, och hon blev som barn i huset hos Clara och Ferdinand. När de båda Annorna var 20 år gamla, kom Anna (Möller) en dag hem och berättade för sina föräldrar och sina syskon, däribland min farfar Albert, att Anna Smitt hade förlovat sig med Gustaf Nordenskjöld. Farfar Albert, som då var 30 år gammal, hade enligt vad man i hans omgivning dittills kunnat märka inte visat något intresse för sin 10 år yngre systers bästa väninna, men när han nu fick höra nyheten om hennes förlovnin blev han

till sina föräldrars och syskons förvåning och bestörtning fruktansvärt upprörd, och ingen begrep riktigt varför.

Äktenskapet med Gustaf Nordenskjöld, som ingicks när Farmor var 20 och han 25, blev mycket lyckligt. Han var en lovande vetenskapsman, som redan hunnit med några forskningsresor och nu bedrev licentiatstudier i mineralogi. Efter ett års äktenskap föddes dottern Eva (senare gift med Olof Arrhenius). Ytterligare ett år senare inträffade tragedin; Gustaf avled i hjärntumör.

Farmor var nu vid 22 års ålder ensamstående mor med en ettårig dotter. 1898 gifte hon om sig med Farfar Albert, som alltid var ytterst angelägen om att Eva skulle betraktas och behandlas som hans eget barn. Eva kom i praktiken att fungera som ett slags vicemamma för sina yngre halvsyskon Ebba, Gösta, Marika och Hans, och enligt vad Marika berättat för mig var hon mycket omtänksam i den rollen.

Farfar Albert avled 1936, två år innan jag föddes, och Farmor, nu änka för andra gången,

flyttade till en ateljévåning på Djurgårdssläkten, där hon bodde fram till sin död 1959, då Marika övertog den.

Den varmare delen av året brukade hon tillbringa på sitt sommarställe Tranarö, en paradisisk ö i närheten av Strömma Kanal, som hon ärvt efter sin far, generalkonsuln Johan Wilhelm Smitt, och där hon själv tillbringat sin barndoms somrar. Alla hennes barnbarn brukade i olika omgångar besöka henne på Tranarö under sina sommarlov, och vistelserna var verkliga högtidsstunder, som tillhör de allra värdefullaste minnena från min uppväxttid.

Efter Farmors bortgång tyckte vi inte att ön fyllde sin funktion längre, och den såldes 1962 till ett företag som styckade upp den i tomter. I sitt minnestal över bortgångna Djurgårdsbor år 1959 gav kyrkoherde Nils Westermarck en sann bild av Farmor med följande ord: "Om hon var en stor personlighet i sitt umgänge, var hon dock störst i familjekretsen. Hon älskade sin make, sina barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Hon var den givna centralgestalten. Hon var ung till sinnet ännu i sena ålderdomen. Hon hade lätt att sätta sig in i även de yngstas tänkesätt och visade sig alltid förstående för deras problem.

Som ung var Anna Pauli söt, i medelåldern strålade en naturlig pondus från henne och i ålderdomen blev hon vacker. Hon fick något förändligt över sitt väsen. Bland hennes kvarlämnade papper fann man en dikt av Edvard Evers. Då denna dikt synes ge en bild av hennes inre väsen ber jag att få läsa upp den:

En gång skall uppspira vart livets frö.
Det kan väl begravas, men aldrig dö.
De vingar, som vila, när dagen lykt
en morgon sig resa till högre flykt.
De toner, som aldrig här blev till ljud,
de skola bli hymner hos Världarnas Gud."

Tom Pauli (Albert 3)